

Vurderingen, maa man ogsaa give de Mænd, der skal foretage den, et ordentligt Honorar derfor, saaledes at man kan faa de dertil bedst skikkede Mænd. Det er en Uretfærdighed overfor Vurderingsmændene paa Landet, naar Vurderingsmændene i Købstæderne, som der staar i Loven, fuldt ud faar de Honorarer, de kan fortjene, at de første saa ikke ogsaa faar det. Der er jo nemlig Forskel paa Honorarerne for Vurderingsmændene paa Landet og for Vurderingsmændene i Købstæderne. Paa Landet faar de efter den nugældende Lov kun 4 Kr. for hver Dag, der er anvendt til at bese de Ejendomme, som skal vurderes, og de har selv at befordre sig til og fra Stedet. I Købstæderne faar Vurderingsmændene derimod et Honorar, der fastsættes efter Forhandling med det kommunale Raad, et Honorar, der, som Regel, bestaar i en vis Sum — 2 Kr. er det mange Steder —, for hver Ejendom der vurderes. Desuden faar de 6 Kr. i Dagpenge for hver Dagsrejse, de foretager, og fri Befordring. Jeg synes, at det er en stor Uretfærdighed, at Vurderingsmændene paa Landet skal nøjes med 4 Kr. De faar overhovedet kun Honorar, naar de kommer paa den paagældende Ejendom, men de faar aldeles intet for det store Arbejde — og det er maaske den største Del —, som de foretager hjemme hos sig selv. Og de faar aldeles ikke noget, naar de af Vurderingsformanden bliver tilsagt til at møde hos ham, naar den endelige Vurdering skal fastslaaes og fastsættes. Jeg vil gerne slaa til Lyd for, at der her maa ske en Forandring, saaledes at Vurderingsmændene paa Landet faar et bedre Honorar, saa at man kan faa dygtige Vurderingsmænd. Det er jo mange Steder saaledes, at naar Perioden udløber, ønsker vedkommende ikke Genvalg, fordi det er et alt for byrdefuldt Arbejde og de ikke faar noget for det.

Hartz: Det foreliggende Forslag, kan vi let blive enige om, er en forhøjet Skatteudskrivning paa de besiddende Grundejere i Danmark. Der er vist god Grund til at gaa over til den foreslaaede Omvurdering, da Ejendomspriserne i den sidste Periode siden Omvurderingen i 1909 er steget ret betydeligt. Det har sine store Vanskeligheder, naar vi kommer til halv-aarlige Omvurderinger, at træffe det rette Grundlag for Summen, thi de Folk, som skal have deres Ejendom omvurderet, bliver forholdsvis højt beskattet i Forhold til de Naboer, der bliver staaende ved de

tidligere Summer. Der er en Ting, som er indsat i Folketinget, og som glæder mig, og det er, at den halvaarlige Omvurdering skal falde bort, saaledes at vi gaar over til een Vurdering aarlig, hvilket ogsaa er tilstrækkeligt, idet den Vurdering, der paa Landet har fundet Sted om Foraaret, har været saa rent minimal, at der slet ingen Grund har været til at foretage den. Ved at gennemgaa de Bekostninger, der har været forbundet med disse halv-aarlige Vurderinger, og sammenholde dem med den Skatteindtægt, der kommer Statskassen til gode, er jeg kommet til det samme Resultat som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at det mange Steder har været et rent Tab for Statskassen med disse halv-aarlige Vurderinger.

Saa er der det nye Punkt om Jordskyld, som er optaget i det her foreliggende Forslag. Det vil blive et stort og vanskeligt Arbejde for Vurderingsraadene, idet mange vil have ondt ved at kunne udfylde det Krav, som stilles til dem. Det Materiale, der staar til Raadighed for dem, er meget mangelfuldt, idet en stor Del af Landejendomsbesidderne neppe ved, hvor stort et Areal de har, og endnu mindre kan sige, hvor meget der er i de enkelte Parceller; det vil derfor blive nødvendigt, at vi maa gaa over til en Klassificering, naar vi skal have en virkelig Jordskyld. Dette Arbejde vil tage megen Tid for Vurderingsraadene, og jeg tror, det umuligt kan lade sig udføre i den Tid, der vil blive til Raadighed, saafremt vi skal have Arbejdet afsluttet til 1. Juli.

Saa er der Punktet vedrørende Honorarerne til Vurderingsmændene. Der har det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) allerede udtalt sig, og jeg kan varmt slutte mig til hans Udtalelser. Det er et ligefrem uanstændigt Honorar, der er foreslaaet til de Mænd, der skal foretage Vurderingerne rundt omkring i Landet: 4 Kr. for hver Dag de har gaaet rundt og besigtiget Ejendomme, hvorimod de ikke faar det mindste for de Dage, som anvendes til Hjemmearbejde, og det er et meget betydeligt Antal. Følgen har ogsaa været, at mange af de bedste og dygtigste Vurderingsmænd, som vi fra Begyndelsen havde rundt omkring i Kredsen, har sagt: Nej Tak, det skal vi dog ikke have mere af end højst nødvendigt. Det var i Almindelighed i 1903, den Gang Ejendomsskyldloven begyndte at træde i Kraft, gamle Sogneraadsformænd, man havde til Vurderingsmænd. Det var dyg-